

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/128/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120213844
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6120213844.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej, členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Martiny Nemravovej, v právnej veci žalobcu: E. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom R. XXX, XXX XX V., pôvodne podnikajúci pod obchodným menom E. O., s miestom podnikania R. XXX, XXX XX V., IČO: 45 292 043 (podnikateľský subjekt ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 08.09.2022), zastúpeného právnym zástupcom Mgr. Michalom Durajom, advokátom, so sídlom R. XXXX, XXX XX O., proti žalovanému: E. P., s miestom podnikania XXX XX R. XXX, IČO: 47 393 033, zastúpenému zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, v konaní o zaplatenie 6.728,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 9Cb/5/2020-210 zo dňa 1. februára 2022 vo výrokoch II., IV., takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 9Cb/5/2020-210 zo dňa 1. februára 2022 v napadnutých výrokoch - II., podľa ktorého je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 6.728,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 6.728,50 Eur od 1.10.2018 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 40,- Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, - IV., podľa ktorého žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 91,46 %, o výške ktorej náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku,
p o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 300,- Eur zastavil (výrok I.). Podľa výroku II. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 6.728,50 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6.728,50 Eur od 1.10.2018 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 40,- Eur v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Podľa výroku III. v časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 300,- Eur od 1.10.2018 do zaplatenia bola žaloba zamietnutá. Podľa výroku IV. bolo rozhodnuté o trovách prvoinštančného konania tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 91,46%, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, ktorá bola doručená Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 20.1.2020, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 7.028,50 Eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalobca so žalovaným uzatvoril ústnu zmluvu o výkone činnosti, predmetom ktorej bola dohoda, že žalobca bude vykonávať

pre žalovaného stavebné a dokončovacie práce. Žalobca uviedol, že dohodnuté práce pre žalovaného vykonal na území Nemecka. Dňa 21.6.2018 žalobca a žalovaný uzatvorili písomnú Zmluvu o výkone činnosti č. 24/2017, predmetom ktorej bolo, že žalobca bude pre žalovaného vykonávať stavebné a dokončovacie práce. Za vykonané práce žalobca vystavil a osobne žalovanému odovzdal faktúru č. 2018/001 na úhradu 1.080,- Eur so splatnosťou 28.1.2018, č. 2018/002 na úhradu 1.080,- Eur so splatnosťou 5.2.2018, č. 2018/003 na úhradu 1.044,- Eur so splatnosťou 11.2.2018, č. 2018/004 na úhradu 1.080,- Eur so splatnosťou 25.2.2018, č. 2018/005 na úhradu 1.080,- Eur so splatnosťou 4.3.2018, č. 2018/006 na úhradu 900,- Eur so splatnosťou 11.3.2018, č. 2018/007 na úhradu 1.080,- Eur so splatnosťou 25.3.2018, č. 2018/008 na úhradu 1.080,- Eur so splatnosťou 1.4.2018, č. 2018/009 na úhradu 1.080,- Eur so splatnosťou 8.4.2018, č. 2018/010 na úhradu 720,- Eur so splatnosťou 13.4.2018, č. 2018/011 na úhradu 1.921,50 Eur so splatnosťou 6.5.2018, č. 2018/012 na úhradu 1.026,- Eur so splatnosťou 12.5.2018, č. 2018/013 na úhradu 1.080,- Eur so splatnosťou 10.6.2018, č. 2018/014 na úhradu 1.998,- Eur so splatnosťou 22.7.2018, č. 2018/015 na úhradu 1.566,- Eur so splatnosťou 2.8.2018, č. 2018/016 na úhradu 1.728,- Eur so splatnosťou 19.8.2018, č. 2018/017 na úhradu 2.088,- Eur so splatnosťou 2.9.2018, č. 2018/018 na úhradu 2.088,- Eur so splatnosťou 23.9.2018 a č. 2018/019 na úhradu 990,- Eur so splatnosťou 30.9.2018. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že žalovaný prevzatie všetkých faktúr potvrdil odtlačkom pečiatky, svojim podpisom. Žalobca zdôraznil, že žalovaný podpísal všetky faktúry, ktoré mu žalobca odovzdal. Žalovaný s faktúrami súhlasil, nenamietal ich. Žalovaný priebežne žalobcovi uhrádzal určité sumy, avšak nešpecifikoval, ktorý svoj záväzok uhrádza. Jednotlivé úhrady žalovaný realizoval v dobe od 8.2.2018 do 14.9.2018. Žalovaný uhradil dňa 8.2.2018 sumu 2.100,- Eur, 15.2.2018 sumu 1.044,- Eur, dňa 28.2.2018 sumu 230,- Eur, dňa 14.3.2018 sumu 800,- Eur, dňa 16.3.2018 sumu 330,- Eur, dňa 26.3.2018 sumu 700,- Eur, dňa 10.4.2018 sumu 1.300,- Eur, dňa 24.4.2018 sumu 1.800,- Eur, dňa 14.5.2018 sumu 1.000,- Eur, dňa 18.5.2018 sumu 890,- Eur, dňa 8.6.2018 sumu 1.057,- Eur, dňa 3.7.2018 sumu 1.050,- Eur, dňa 25.7.2018 sumu 1.998,- Eur, dňa 9.8.2018 sumu 566,- Eur, dňa 21.8.2018 sumu 1.764,- Eur, dňa 14.9.2018 sumu 1.052,- Eur. Žalobca mal za to, že žalovaný, pokiaľ čiastočne plnil svoj záväzok voči žalobcovi, tak v zmysle § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka uznal aj zvyšok svojho záväzku. Žalobca od celkovej sumy, ktorá predstavovala súčet všetkých faktúr 24.709,50 Eur, odčítal všetky čiastočné plnenia žalovaného spolu v sume 17.681,- Eur, čím došiel k celkovej dlhovanej sume. Žalobca žalovaného vyzval dňa 8.10.2019 na úhradu dlžnej sumy prostredníctvom predžalobnej výzvy, na ktorú žalovaný reagoval tak, že faktúry nie je ochotný uhradiť a požadoval súpis odpracovaných hodín. Následne bol žalovanému poskytnutý súpis odpracovaných hodín, avšak žalovaný ďalej odmietal uhradiť dlhovanú sumu. Žalobca uviedol, že práve na základe týchto skutočností je nútený vymáhať svoju pohľadávku súdnou cestou.

3. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na to, že Okresným súdom Banská Bystrica bol dňa 30.4.2020 vydaný platobný rozkaz sp. zn. 28Up 91/20, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 7.028,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7.028,50 Eur od 1.10.2018 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 40,- Eur alebo aby v tej istej lehote podal voči platobnému rozkazu odpor. Žalovaný súčasne bol zaviazaný aj k povinnosti uhradiť žalobcovi trovy konania.

4. Súd prvej inštancie poukázal na odpor žalovaného, vykonané dokazovanie a zistil, že dňa 4.1.2018 bola medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom uzatvorená Zmluva o výkone činnosti č. 24/2017, ku ktorej bol dňa 4.1.2018 uzatvorený Dodatok č. 1. Predmetom zmluvy boli vodoinštalatérske činnosti, ktoré sa žalobca ako zhotoviteľ zaviazal dodávať žalovanému ako objednávateľovi v rozsahu a podľa pokynov objednávateľa v termíne od 8.1.2018 do 31.5.2018 pre nemeckého zadávateľa zákaziek sídliaceho na adrese Bau-und Haustechnik Bad GmbH, Torgauer Strasse 33, 04849 Bad Duben, Nemecko, podľa pokynov objednávateľa alebo objednávateľom určených tretích osôb v kvalite zodpovedajúcej príslušným právnym predpisom. Odmena bola dohodnutá vo výške 17,- Eur/hod.. Podkladom pre fakturáciu odmeny bol súpis vykonaných činností potvrdených objednávateľom v denníku alebo v inom dohodnutom doklade alebo súpis vykonaných hodín schválených povereným pracovníkom objednávateľa. Splatnosť faktúry bola dojednaná 21 dní, počnúc od doručenia príslušných daňových potvrdení od zahraničného daňového úradu.

5. Dňa 21.6.2018 bola medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom uzatvorená Zmluva o výkone činnosti č. 24/2017, ktorou sa žalobca ako zhotoviteľ zaviazal pre žalovaného ako objednávateľa vykonávať dokončovacie stavebné práce v rozsahu a podľa pokynov objednávateľa

a žalovaný ako objednávateľ sa zaviazal riadne vykonané činnosti prevziať a zaplatiť zhotoviteľovi odmenu. Suma dohodnutej odmeny podľa zmluvy bola vo výške 17,- Eur/hod.. Podkladom pre fakturáciu odmeny bol súpis vykonaných činností potvrdených objednávateľom v denníku alebo v inom dohodnutom doklade alebo súpis vykonaných hodín schválený povereným pracovníkom objednávateľa, ktoré sa zaviazal žalobca odoslať e-mailovou formou ku fakturácii vždy do utorka týždňa nasledujúceho po týždni, za ktorý sa doklady zasielajú. Splatnosť faktúry bola dojednaná 21 dní, ktorá začala plynúť od doručenia príslušných daňových dokladov.

6. V odsekoch 8. až 24. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd jednotlivo poukázal na faktúry žalobcu č. 2018/001, č. 2018/002, č. 2018/003, č. 2018/004, č. 2018/005, č. 2018/006, č. 2018/007, č. 2018/008, č. 2018/009, č. 2018/010, č. 2018/011, č. 2018/012, č. 2018/013, č. 2018/014, č. 2018/015, č. 2018/016, č. 2018/017, č. 2018/018, č. 2018/019, ktorými boli vyúčtované žalovanému prevedené pomocné práce. Podľa predložených výpisov z účtu žalobcu žalovaný žalobcovi uhradil dňa 8.2.2018 sumu 2.100,- Eur, dňa 15.2.2018 sumu 1.044,- Eur, dňa 28.2.2018 sumu 230,- Eur, dňa 14.3.2018 sumu 800,- Eur, dňa 16.3.2018 sumu 330,- Eur, dňa 26.3.2018 sumu 700,- Eur, dňa 10.4.2018 sumu 1.300,- Eur, dňa 24.4.2018 sumu 1.800,- Eur, dňa 14.5.2018 sumu 1.000,- Eur, dňa 18.5.2018 sumu 890,- Eur, dňa 8.6.2018 sumu 1.057,- Eur, dňa 22.6.2018 sumu 300,- Eur, dňa 3.7.2018 sumu 1.050,- Eur, dňa 25.7.2018 sumu 1.998,- Eur, dňa 9.8.2018 sumu 566,- Eur, dňa 21.8.2018 sumu 1.764,- Eur, dňa 14.9.2018 sumu 1.052,- Eur.

7. Okresný súd uviedol, že na výzvu žalobcu na zaplatenie sumy 7.028,50 Eur reagoval žalovaný listom zo dňa 10.10.2019 s tým, že mu chýbajú podklady k fakturácii odmeny, a to súpis vykonaných činností potvrdených objednávateľom v denníku alebo v inom dohodnutom doklade, súpis vykonaných hodín schválených pracovníkom objednávateľa. Žalovaný namietal, že práce neboli odovzdané. Žalobca na toto vyjadrenie žalovaného reagoval tak, že všetky faktúry boli zhotovené účtovníčkou žalovaného - pani E. O., ktorá ich zhotovovala podľa súpisu odpracovaných hodín, ktoré jej boli dodané. Celkový súpis odpracovaných hodín má k dispozícii účtovníčka žalovaného. Žalovaný osobne prevzal všetky predmetné faktúry, čo potvrdil svojim podpisom na každej faktúre, pripojil odlačok pečiatky, čo svedčí tomu, že s obsahom faktúr súhlasil.

8. V odseku 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu bolo poukázané na výpoveď žalobcu, podľa ktorej zmluvou uzatvorená odmena 17,- Eur/hod. bola následne ústnou dohodou so žalovaným zmenená na 18,- Eur/hod. a táto bola aj fakturovaná. Žalobca poukázal aj na to, že poverený nemecký im schválil hodiny, tieto im podpísal a potom pán P. - žalovaný tieto podpísané hodiny posielal účtovníčke, ktorá posielala faktúru do Nemecka, ako aj posielala ich faktúry. Žalobca mal tú istú účtovníčku, ktorú mal aj žalovaný. Odovzdávanie prác bolo tak, že tento nemecký im podpísal hodiny a ak by práce neboli vykonané, nebol by im podpísal hodiny. Práce preberal nemecký majster, ktorý im podpisoval aj hodiny, pričom žalovaným poverený človek tam nikdy v živote nebol.

9. Na základe čiastočnej dispozície zo strany žalobcu, a to pri späťvzatí žaloby čo do zaplatenia sumy 300,- Eur a súhlasu žalovaného s týmto čiastočným späťvzatím, okresný súd za aplikácie ust. § 145 ods. 2 CSP konanie čo do zaplatenia sumy vo výške 300,- Eur zastavil.

10. Okresný súd konštatoval, že medzi žalobcom a žalovaným vznikli záväzkové vzťahy z titulu zmluvy o dielo podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Žalovaný nespороval uzatvorenie Zmluvy o výkone činnosti č. 24/2017 zo dňa 4.1.2018, ku ktorej bol dňa 4.1.2018 uzatvorený Dodatok číslo 1, ako aj nespороval uzatvorenie Zmluvy o výkone činnosti č. 24/2017 zo dňa 21.6.2018. Spороval uzatvorenie zmluvy, dohody so žalobcom, obsahom ktorej by bolo dojednanie pomocných prác, ako aj dojednanie odmeny vo výške 18,- Eur/hod.. Žalovaný tvrdil, že pomocné práce nemôžu byť fakturované ani za 17,- Eur, ani za 18,- Eur. Napriek tejto obrane žalovaný v konaní žiadnym spôsobom logicky nezdôvodnil a nepreukázal, z akých dôvodov, na aký účel žalobcovi v období, do ktorého spadajú žalobcom vystavené faktúry, uhradil celkom sumu vo výške 17.981,- Eur, ktorá úhrada bola v konaní medzi stranami sporu nesporna a zároveň vyplynula aj z výpisov z účtu žalobcu. Žalovaný netvrdil a nepreukázal, že ním vykonané úhrady boli realizované na iný účel, ako na úhradu žalobcom vystavených faktúr a nimi vyfakturovaných pomocných prác. Nespороval tvrdenie žalobcu, že účtovníčka, ktorá v mene žalobcu vystavovala faktúry za vykonané pomocné práce za odmenu vo výške 18,- Eur/hod., je ich spoločnou účtovníčkou, ktorá posielala tak faktúru do Nemecka, ako aj ich faktúry. Za tohto stavu po tom, keď žalovaný nekonkretizoval účel, na ktorý žalobcovi vyplatil celkom sumu vo výške 17.981,- Eur, ako aj

nesporoval, že účtovníčka bola spoločná, vyslovil okresný súd názor, že popretie skutkových tvrdení uvádzaných žalobcom zo strany žalovaného bolo podľa ust. § 151 ods. 2 CSP neúčinné. Podľa okresného súdu by bolo v rozpore s logikou vyplatiť zo strany žalovaného žalobcovi bez akéhokoľvek právneho titulu tak značnú sumu finančných prostriedkov, akou bola suma 17.981,- Eur a nežiadať o jej vrátenie, ak by bola vyplatená bez právneho titulu. Podľa názoru okresného súdu bolo logickým záverom to, že účtovníčka, ktorá vystavovala faktúry v mene žalovaného do Nemecka a súčasne vystavovala faktúry pre žalobcu, musela mať vedomosť o vzájomných vzťahoch medzi žalobcom a žalovaným a ich vzájomnej dohode. Za tohto skutkového stavu okresný súd bol názoru, že žalovaný bez pochybností nevyvrátil existenciu dohody so žalobcom, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu ako zhotoviteľa vykonávať pre žalovaného ako objednávateľa pomocné práce, za ktoré sa žalovaný zaviazal žalobcovi uhradiť odmenu vo výške 18,- Eur/ hod. práce.

11. Okresný súd uviedol, že žalovaný v konaní sporoval aj odovzdanie prác. Tvrdil, že k faktúram nebol doložený súpis vykonaných činností potvrdených objednávateľom v denníku alebo v inom dohodnutom doklade, alebo súpis vykonaných hodín schválených povereným pracovníkom objednávateľa alebo objednávateľom. V rozpore s touto obranou bolo správanie žalovaného, keď žalobcovi uhradil celkom sumu vo výške 17.981,- Eur. Bez špecifikácie iného právneho titulu a jeho preukázania, na ktorý žalovaný žalobcovi uhradil celkom sumu vo výške 17.981,- Eur, bol potom logický záver, že uvedenú celkovú sumu žalovaný žalobcovi uhradil za ním vykonané pomocné práce vyfakturované faktúrami číslo 2018/001 až 2018/019, z čoho následne vyplynulo, že práce vykonané museli byť, inak by ich žalovaný nebol, hoc i len čiastočne, uhradil. Navyše, podľa okresného súdu žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval tvrdenie žalobcu o tom, že práce im preberal poverený nemecký majster, ktorý im podpisoval aj hodiny, odovzdávanie práce bolo tak, že poverený nemecký majster im podpísal hodiny, ak by práce neboli vykonané, nebol by im podpísal hodiny a tieto podpísané hodiny žalovaný zasielal účtovníčke, ktorá posielala faktúru do Nemecka, ako aj posielala ich faktúry. Z týchto dôvodov okresný súd obranu žalovaného o tom, že práce odovzdané neboli, vyhodnotil ako nedôvodnú.

12. Žalovaný v konaní tvrdil, že faktúry boli ako bezpredmetné vrátené, pričom toto tvrdenie podľa okresného súdu žalovaný bližšie nekonkretizoval, neuviedol, kedy, akým spôsobom malo dôjsť k tvrdenému vráteniu faktúr a navyše opätovne toto tvrdenie žalovaného bolo v rozpore s jeho správaním, keď žalobcovi uhradil celkom sumu 17.981,- Eur a iný titul, na základe ktorého by bol žalobcovi túto sumu uhradil, v konaní netvrdil, ani nepreukázal. Ak sa žalovaný bránil tým, že faktúry nespĺňali náležitosti daňového dokladu, okresný súd vo vzťahu k uvedenej obrane žalovaného uviedol, že faktúra nie je titulom uplatňovania hmotno-právneho nároku, povinnosť žalovaného plniť vyplýva zo záväzkového vzťahu so žalobcom. Z týchto dôvodov okresný súd preto zamietol aj návrh žalovaného na dokazovanie znalcom z odboru grafológie na zistenie, či podpis na žalobcom predložených faktúrach je jeho podpisom. Ak žalobca predloženými faktúrami č. 2018/001 až č. 2018/019 vyfakturoval žalovanému za ním vykonané pomocné práce celkom sumu vo výške 24.709,50 Eur a žalovaný žalobcovi podľa predložených výpisov z účtu uhradil celkom sumu vo výške 17.981,- Eur, iné ďalšie úhrady v konaní preukázané neboli a nebola preukázaná ani žalovaným tvrdená úhrada vo výške 1.000,- Eur zo dňa 12.5.2018, pretože podľa výpisu z účtu žalobcu za mesiac máj 2018 ďalšia úhrada vo výške 1.000,- Eur okrem úhrady pripísanej na účet dňa 14.5.2018 a žalobcom v podanej žalobe uvedenej, nevyplývala, okresný súd v súlade s § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka zaviazal žalovaného k povinnosti uhradiť žalobcovi sumu vo výške 6.728,50 Eur (žalobcom faktúrami č. 2018/001 až č. 2018/019 vyfakturovaná suma 24.709,50 Eur mínus žalovaným vykonané úhrady spolu vo výške 17.981,- Eur), ako aj v súlade s ust. § 369c Obchodného zákonníka zaviazal žalovaného k povinnosti uhradiť žalobcovi paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur podľa § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z..

13. Z dôvodu omeškania žalovaného so splnením peňažného záväzku, a to s úhradami faktúr č. 2018/001 až č. 2018/019, bol žalobcovi priznaný úrok z omeškania podľa ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka vo výške 9% ročne zo sumy 6.728,50 Eur od 1.10.2018, v ktorom období žalovaný s prihliadnutím k dátumu splatnosti každej jednotlivéj faktúry bol preukázateľne už v omeškaní a tento úrok z omeškania bol priznaný až do zaplatenia. V časti úroku z omeškania zo sumy 300,- Eur, do ktorej sumy žalobca zobral žalobu čiastočne späť po tom, čo bola preukázaná úhrada tejto sumy a konanie bolo v tejto časti zastavené, úrok z omeškania zostal naďalej predmetom sporu, do časti ktorého úroku z omeškania z tejto sumy žalobca žalobu nezobral späť, preto v tejto časti okresný súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

14. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP. Uviedol, že žalobca bol úspešný čo do sumy 6.728,50 Eur, neúspešný čo do sumy 300 Eur, na druhej strane žalovaný bol úspešný čo do sumy 300 Eur, neúspešný čo do sumy 6.728,50 Eur. Percentuálne bol žalobca úspešný v rozsahu 95,73%, neúspešný v rozsahu 4,27%, pričom čistý úspech žalobcu bol v rozsahu 91,46% (95,73% - 4,27%). V tomto rozsahu žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov konania, a to v rozsahu 91,46%, o výške ktorej náhrady rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

15. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, a to proti výrokom II., IV. rozsudku okresného súdu. Na úvod odvolania žalovaný prostredníctvom zástupcu poukázal na odsek 31. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými vyjadrenými závermi sa žalovaný nestotožnil. Žalovaný zdôvodnil to, že základnou medzi stranami spornou skutočnosťou bola podmienka žalovaným potvrdeného súpisu prác, absencia ktorej nemôže byť suplovaná výpoveďou samotného žalobcu. Zo strany žalobcu nebolo tvrdené ani preukázané, že by žalovaný svojim postojom splnenie zmluvne dohodnutej podmienky nároku na zaplatenie za vykonané práce zmaril. Pokiaľ sa žalovaný od počiatku voči žalobcom uplatnenému nároku bránil tým, že žalobca nedodrжал zmluvne dohodnuté podmienky vzniku nároku žalobcu na zaplatenie za vykonané práce v zmysle zmluvy o výkone pracovnej činnosti, bolo procesnou povinnosťou žalobcu tvrdiť a preukázať, že nárok žalobcu na zaplatenie vznikol a je v uplatnenej sume daný. Žalobca v konaní netvrdil, a tým menej preukazoval, že by niekedy predložil žalovanému na odsúhlasenie súpis ním skutočne vykonaných prác podľa uzavretej zmluvy o výkone pracovnej činnosti. Žalovaný poukázal na čl. II. bod 2. Zmluvy o výkone činnosti zo dňa 4.1.2018, ako aj zo dňa 21.06.2018, ktoré boli uzavreté medzi žalobcom a žalovaným, v ktorej sú hmotno-právne podmienky vzniku práva (nároku) zhotoviteľa (žalobcu) voči objednávateľovi (žalovanému) na zaplatenie ceny diela, resp. jej časti. Jednou z týchto podmienok, ktorá musí byť splnená, je skutočnosť, že objednávateľ potvrdí súpis vykonaných prác alebo poverený pracovník objednávateľa schváli súpis vykonaných hodín riadne vykonaného diela. Podľa žalovaného bola so žalobcom dohodnutá zmluvná hmotnoprávna podmienka pre vznik práva na zaplatenie ceny diela, ktorá sa podľa právnej teórie nepovažuje za podmienku podľa ust. § 36 Občianskeho zákonníka, ale ide o nepravú podmienku, t.j. zmluvný predpoklad vzniku nároku na úhradu ceny diela. Absencia splnenia tejto podmienky spôsobuje, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny diela, resp. jej časti nevznikol. Žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 23Cdo 2664/2010 zo dňa 25.10.2011, ako aj rozhodnutia Okresného súdu Žilina sp. zn. 19Cb/165/2019, sp. zn. 18Cb/141/2020, sp. zn. 18Cb/142/2019, sp. zn. 18Cb/12/2020. Žalovaný uviedol, že z čl. II. bodu 2. zmluvy vyplynulo, že podkladom pre fakturáciu odmeny zhotoviteľa na zaplatenie časti ceny diela a zároveň povinnou prílohou faktúry, je súpis vykonaných činností potvrdených objednávateľom v denníku, alebo inom dohodnutom doklade alebo súpis vykonaných hodín schválený povereným pracovníkom objednávateľa. Žalovaný žalobcovi písomne neodsúhlasil žiaden súpis vykonaných prác a žalobca žalovanému súpis vykonaných prác ani nepredložil na odsúhlasenie. Žalobca do konania predložil listiny v nemeckom jazyku, ktoré označil ako „odsúhlasený súpis prác“ s tým, že tieto listiny neboli podpísané žalovaným, resp. povereným pracovníkom žalovaného, navyše išlo o listiny vyhotovené v nemeckom jazyku, čo nie je jazyk, v ktorom sa viedlo súdne konanie a v ktorom by bolo možné vykonávať listinné dôkazy tak, ako to vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/16/2013 zo dňa 25.11.2013. Z ničoho nevyplynulo, že by žalobcom uvádzaná osoba, podpísaná na týchto listinách údajný „nemecký“ majster, vôbec vystupovala ako zástupca žalovaného v mene žalovaného. Žalobca z obsahu ním uzavretej zmluvy o výkone činnosti vedel, resp. pri predpoklade priemerných rozumových schopností musel vedieť, že súpis vykonaných prác môže odsúhlasiť iba žalovaný, resp. ním poverený pracovník, nakoľko to takto bolo v zmluve, v čl. II. bodu 2. dohodnuté. Žalobca nepredložil v konaní pred okresným súdom zmluvne dohodnutú podmienku na zaplatenie ceny diela, t.j. nepredložil súpis vykonaných prác odsúhlasený žalovaným, a preto bola nesprávne vyhodnotená obrana žalovaného.

16. Žalovaný poukázal na ust. § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka, v spojení s ktorým žalobca a žalovaný ako zmluvné strany dohodli podmienky vzniku nároku na cenu diela vykonávaného žalobcom. Do tohto vzájomne dohodnutého zmluvného vzťahu nebolo možné zasahovať v rámci súdneho konania tak, že by sa neprihliadalo na dohodnuté zmluvné podmienky, ak súkromno-právne vzťahy v oblasti podnikateľskej sféry sú založené na princípe zmluvnej voľnosti. V zmysle dispozitívnej právnej úpravy podľa ust. § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak si žalobca a žalovaný ako zmluvné strany dohodli podmienky pre vznik nároku na cenu diela, tak tieto bol okresný súd povinný rešpektovať. Podľa

žalovaného, žalobcovi sa nepodarilo preukázať vznik nároku na cenu diela, ak nepredložil žalovaným písomne odsúhlasený súpis vykonaných prác. V ďalšej časti odvolania žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že sudkyňa okresného súdu nevyhovela návrhu rozhodnúť podľa ust. § 278 CSP, keď mala za to, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu, hoci žalobca - právny zástupca žalobcu vzali termín pojednávania na vedomie, neboli však poučení o následkoch nedostavenia sa na pojednávanie vrátane možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie. Podľa žalovaného, v takomto konaní, resp. nekonaní zákonnej sudkyne, kedy nepoučila sporové strany o následkoch nedostavenia sa na pojednávanie, žalovaný videl závažné porušenie práva na spravodlivý proces, ktoré priznáva právny poriadok a ktoré právo priznáva aj Ústava Slovenskej republiky. Žalovaný nesúhlasil ani s výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, pretože vznik konania nezapríčinil žalovaný, ale práve žalobca svojim konaním, keď si uplatňoval na súde pohľadávku, splatnosť ktorej ešte nastala, a preto žalobca by mal znášať náhradu trov konania voči žalovanému. Žalovaný mal za to, že v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) CSP sú tu odvolacie dôvody, ak nesprávnym procesným postupom bolo znemožnené, aby žalovaný uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 9.11.2021 nebolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, ak žalobca a právny zástupca žalobcu vzali termín pojednávania na vedomie dňa 26.08.2021 a tohto pojednávania sa bez náležitého ospravedlnenia nezúčastnili, žalobca do konania predložil listiny v nemeckom jazyku, čo nebol jazyk, v ktorom sa viedlo súdne konanie, v ktorom by bolo možné vykonávať tieto listinné dôkazy, s uvedeným sa okresný súd nevysporiadal. Podľa žalovaného konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a v konečnom dôsledku okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Okresný súd nepostupoval podľa zmluvne dohodnutých podmienok medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, resp. zmeniť rozsudok okresného súdu, žalobu zamietnuť a žalovanému priznať 100% nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

17. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca prostredníctvom právneho zástupcu. Žalobca zdôraznil, že nemá vedomosť ani o jedinom žalovaným potvrdenom súpise prác. Žalovaný sa osobne zúčastnil niektorých prác, ktoré takisto podpisoval nemecký dozor/ majster a nie žalovaný, napriek svojej prítomnosti. Žiadna fakturácia a úhrada faktúry nebola podložená iným, než nemeckým dozorom podpísaným súpisom prác a žalovaný uhrádzal odmeny za zhotovené dielo, ktorý postup sa stal obchodnou zvyklosťou medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný ani raz nezabezpečil v zmysle čl. II. bod 2. zmluvy o výkone činností poverenú osobu. Zmluvný vzťah od počiatku fungoval bez vynútenia aplikovať zmluvnú podmienku, na ktorú poukazuje žalovaný v zmysle čl. II. bodu 2. zmluvy o výkone činnosti. Žalobcom je táto podmienka vnímaná ako účelovo vytvorená nespĺniteľná podmienka s jediným zámerom, a to odôvodniť nevyplatenie ceny za vykonané dielo, bez ohľadu na akékoľvek okolnosti. Žalovaný od začiatku nevedol stavebný denník, nezabezpečil, ani ináč neurčil zodpovednú osobu. Žalovaný uhrádzal faktúry aj napriek chýbajúcemu súpisu prác, ktorý žalovaný nevyžadoval. Z opatrnosti a dlhoročných skúseností v stavebníctve, vždy pokiaľ to bolo možné, žalobca žiadal potvrdiť súpis prác aspoň nemeckým stavebným dozorom/majstrom, pretože táto osoba na stavenisku zastupuje priamo primárneho investora. Potvrdenie hodín a prác takou osobou predstavovalo potvrdenie samotným investorom/objednávateľom žalovaného, znamenalo to prebratie časti diela a istotu aj pre žalovaného, že jeho subdodávateľ vykonal práce riadne podľa požiadaviek svojho objednávateľa, ktoré mu teda budú uhradené. V stavebnej praxi je častejší dopyt po potvrdení hodín a prác práve hlavným investorom zastrešujúcim celý projekt, vrátane vyplácania všetkých zúčastnených dodávateľov a ich subdodávateľov. Navyše, žalovaný nemá za sporné vykonanie prác, rozsah ani kvalitu, o čom svedčí skutočnosť, že zo strany žalovaného nebola uplatnená žiadna reklamácia, ani vrátené faktúry. Žalobca poukázal na ust. § 554, § 555 Obchodného zákonníka. Žalobca ako zhotoviteľ vykonal dielo riadne, o čom svedčí rozsah podpísaných hodín nemeckým majstrom/dozorom. Ak by nebolo vykonané riadne, súpis hodín by nebol odsúhlasený. Neúčast' objednávateľa na skúškach, na ktorých vykonanie bol objednávateľ včas pozvaný, nebráni vykonaniu skúšok. Výsledok skúšok sa zachytí v zápisnici podpísanej oboma stranami. Žalovaný podľa zmluvy mal zaobstaráť zodpovednú osobu alebo byť osobne prítomný každý týždeň. Vzhľadom na neurčitosť zmluvy v časti upravujúcej súpis prác, nebola jasná bližšia forma a predstava žalovaného o vyhovujúcom súpise prác/stavebnom denníku, prípadne inom voľne dohodnutom dokumente. Podpísanie odpracovaných hodín nemeckým majstrom/dozorom, podľa názoru žalobcu a ustálenej praxe v stavebníctve, ako aj podľa Obchodného zákonníka

je dostatočné. Podľa žalobcu jeho nárok je dôvodný, preukázaný, rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, ktoré žalobca navrhol potvrdiť, s priznaním 100% náhrady trov odvolacieho konania.

18. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 10.07.2022. Žalovaný sa nestotožnil s tvrdeniami žalobcu, pretože nie je pravdou, že žiadna fakturácia a úhrada faktúry nebola podložená iným, než nemeckým dozorom podpísaným súpisom prác/hodín, napriek tomu žalovaný uhradil odmeny za zhotovené dielo a že podľa tvrdenia žalobcu sa takýto postup stal obchodnou zvyklosťou medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný opätovne poukázal na čl. II. bod 2. zmluvy, podľa ktorého podkladom pre fakturáciu odmeny zhotoviteľa na zaplatenie časti ceny diela a zároveň povinnou prílohou k faktúre je súpis vykonaných činností potvrdený objednávateľom v denníku alebo inom dohodnutom doklade alebo súpis vykonaných hodín schválený povereným pracovníkom objednávateľa. Žalovaný žalobcovi neodsúhlasil žiaden súpis vykonaných prác a žalobca žalovanému súpis vykonaných prác ani nepredložil na odsúhlasenie. Podľa žalovaného absencia splnenia uvedenej podmienky spôsobila to, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny diela, resp. jej časti nevznikol. Žalovaný nesúhlasil s tým, že by zmluvná podmienka bola nesplniteľná. Súkromno-právne vzťahy v oblasti podnikateľskej sféry sú založené na princípe zmluvnej voľnosti a tento princíp je potrebné v rámci dispozitívneho ust. § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka rešpektovať. Žalobcovi sa nepodarilo preukázať vznik nároku na cenu diela, ak nepredložil podľa zmluvy o dielo písomne odsúhlasený súpis prác žalovaným, resp. povereným pracovníkom žalovaného. Žalovaný zotrval na odvolacom návrhu.

19. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Poukázal na to, že opätovne žalovaný upriamuje pozornosť len na čl. II. bodu 2. zmluvy, avšak žalovaný sa nevyjadril ku skutočnostiam, ktoré konštatoval už okresný súd, a to, že uhradil faktúry v celkovej výške 17.981,- Eur, a to bez ním alebo ním poverenej osoby podpísaného súpisu prác. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že nebola splnená zmluvná podmienka na vystavenie faktúr, tieto mal vrátiť zhotoviteľovi - žalobcovi a nie ich akceptovať a založiť do svojho účtovníctva. Žalobca mal za to, že žalovaný akceptovaním faktúr s prílohou nemeckým stavebným dozorom podpísanými súpsmi prác vyjadril od začiatku konkludentný súhlas, s akceptovaním nemeckým dozorom podpísanými súpsmi prác, pretože na ich základe žalobcovi uhradil sumu 17.981,- Eur. Uhradzením faktúr žalovaný nepochybne prejavil vôľu akceptovať aj nemeckým dozorom podpísané súpisy prác ako podklad pre fakturáciu odmeny podľa čl. II. bodu 2. zmluvy o výkone činností. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ust. § 35 Občianskeho zákonníka, týkajúce sa výkladu prejavu vôle. Žalobca vnímal konanie žalovaného ako účelové, obohatiť sa na úkor žalobcu. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny, s priznaním trov odvolacieho konania.

20. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 10.8.2022 (č.l. 304 spisu) bolo vyjadrenie žalobcu doručené žalovanému prostredníctvom zástupcu na vedomie.

21. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, na základe podaného odvolania žalovaného a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

22. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/128/2022-309 zo dňa 07.12.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 10.01.2023 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

23. Za aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP bol posudzovaný napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov žalovaného, obsiahnutých v ním podanom odvolaní zo dňa 20.04.2022, keď odvolacími dôvodmi bol napadnutý výrok II., IV. rozsudku okresného súdu. Žalovaný nesúhlasil so skutkovými závermi okresného súdu a ani s právnym posúdením, ktoré vykonal okresný súd, pokiaľ vo veci žalobcom uplatneného nároku neboli rešpektované zmluvné podmienky dohodnuté medzi žalobcom a žalovaným, v zmysle ktorých podmienkou nároku žalobcu na zaplatenie odmeny za vykonané práce bol odsúhlasený súpis prác žalovaným, ku ktorému odsúhlaseniu nedošlo. Žalovaný na základe rozhodnutia okresného súdu namietal porušenie práva na spravodlivý súdny proces, pokiaľ boli

vykonávané žalobcom predložené dôkazy v nemeckom jazyku, ktorý nebol jazykom súdneho konania, ako aj, že pre nepoučenie okresným súdom nebolo možné v zmysle návrhu žalovaného rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu v zmysle ust. § 278 CSP.

24. Krajský súd po oboznámení sa s odvolacími dôvodmi žalovaného, priebehom a výsledkom dokazovania pred okresným súdom a prijatými závermi v napadnutom rozsudku okresného súdu konštatuje, že žiaden z odvolacích dôvodov žalovaného nebol relevantný. Postupom okresného súdu nedošlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, nedošlo k vade konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a ani nedošlo k prijatiu nesprávnych skutkových záverov okresným súdom s tým, že následne okresný súd dospel aj k správne právnemu posúdeniu veci.

25. K odvolaciemu dôvodu žalovaného, že v rámci vykonávaného dokazovania boli listiny predložené žalobcom v nemeckom jazyku, čo nebol jazyk, v ktorom sa viedlo súdne konanie, krajský súd upriamuje pozornosť na rozsah vykonaného dokazovania pred okresným súdom a prijaté závery okresným súdom, keď základom pre vyhovieť žalobnému nároku bolo samotné konanie a správanie sa žalovaného, čiastočná úhrada žalobou uplatnených faktúr, spôsob odsúhlasovania vykonaných prác žalobcom, čo potvrdilo a v konečnom dôsledku preukázalo tvrdenia žalobcu. Súčasne správanie žalovaného v čiastočných úhradách faktúr vystavených žalobcom, nepreukázalo obranu žalovaného, že bez doloženého súpisu vykonaných činností, potvrdených žalovaným nemohol žalobcovi vzniknúť nárok na odmenu za vykonané práce. Závery okresného súdu o opodstatnenosti žalobcovho nároku boli s dôrazom na správanie a samotné konanie žalovaného, ktorý na jednotlivé faktúry vystavené žalobcom vykonal čiastočnú úhradu celkom vo výške 17.981,- Eur, a to bez toho, aby požadoval od žalobcu súpis vykonaných prác potvrdený žalovaným, resp. povereným pracovníkom žalovaného ako objednávateľa. Inými slovami vyjadrené krajským súdom, okresný súd pri vyhovieť žalobného nároku o zaplatenie istiny 6.728,50 Eur s príslušenstvom, vychádzal zo samotného konania, správania sa žalovaného, ktorý z celkom vyúčtovanej sumy jednotlivými faktúrami 24.709,50 Eur vykonal úhradu vo výške 17.981 Eur. Opodstatnenosť žalobného nároku nebola založená na súpisoch vykonaných činností, ktoré podľa odvolacieho dôvodu žalovaného boli v nemeckom jazyku. Z tohto dôvodu nebolo namieste tvrdenie žalovaného o porušení práva na spravodlivý súdny proces, ak boli vykonávané listiny v nemeckom jazyku, ktorý nebol jazykom, v ktorom sa viedlo súdne konanie.

26. K porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces nedošlo ani tým, že okresný súd nerozhodol podľa ust. § 278 CSP rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. Nepochybne z ust. § 278 CSP obligatórne vyplývajú zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené súčasne, aby bolo možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. Pokiaľ nie je splnená niektorá zo zákonných podmienok podľa ust. § 278 CSP, tak nie je možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. Ak v zmysle ust. § 278 CSP žalobca nebol poučený o následkoch nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, tak pre nesplnenie tejto jednej zo zákonných podmienok, vyplývajúcich z ust. § 278 CSP nebolo možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. Pokiaľ okresný súd rešpektoval zákonnú úpravu, tak nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na súdny proces. Na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 09.11.2021, z dôvodu neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, nemohlo dôjsť zo strany okresného súdu k rozhodnutiu rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, pokiaľ žalobca, právny zástupca žalobcu neboli poučení o možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie v prípade nedostavenia sa na pojednávanie. Práve, ak by okresný súd bez takéhoto poučenia rozhodol na pojednávaní konanom dňa 09.11.2021 rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, tak týmto postupom by došlo k porušeniu práva sporovej strany na spravodlivý súdny proces. Vo všeobecnosti krajský súd uvádza, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces, je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov, k čomu došlo, pokiaľ okresný súd zákonne postupoval, ak pri nesplnení poučenia o možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalobcu nerozhodol v zmysle ust. § 278 CSP. Rešpektovaním zákona preto nemohla byť znemožnená ani žalovanému realizácia procesných práv, ktoré mu právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov. Žalovanému sa zákonným postupom okresného súdu neznemožnila realizácia tých práv žalovaného, ktoré by mali slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v danej sporovej veci.

27. Žalovaný v odvolaní namietal, že podmienkou zaplatenia ceny prác bol potvrdený súpis prác žalovaným podľa uzavretého zmluvného vzťahu a táto podmienka nebola v konaní pred okresným

súdom žalobcom preukázaná. Žalovaný namietal, že rozhodnutím okresného súdu nebola rešpektovaná zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, pokiaľ žalobnému nároku bolo vyhovené i napriek tomu, že žalobca nesplnil zmluvnú podmienku, nepredložil žalovaným alebo ním poverenou osobou písomne odsúhlasený súpis prác.

28. K tomuto odvolaciemu dôvodu žalovaného krajský súd poukazuje na Zmluvu o výkone činností č. 24/2017, uzavretú medzi žalovaným ako objednávateľom a žalobcom ako zhotoviteľom zo dňa 04.01.2018, Zmluvu o výkone činností č. 24/2017 zo dňa 21.6.2018 v ktorých sa odkazuje na Obchodný zákonník (ďalej len „zmluva“). Podľa čl. II. označeného ako „Odmena“, bodu 2. zmluvy „...„Podkladom pre fakturáciu Odmeny je súpis vykonaných Činností potvrdených objednávateľom v denníku alebo v inom dohodnutom doklade alebo súpis vykonaných hodín schválený povereným pracovníkom objednávateľa.“ Na základe tohto zmluvného dojednania žalovaný pred okresným súdom nepreukázal, koho poveril na potvrdenie súpisov vykonaných činností, pokiaľ podľa tohto čl. II. bodu 2. zmluvy bolo dohodnuté, že súpis vykonaných činností bude potvrdený buď žalovaným v denníku alebo bude súpis vykonaných hodín schválený povereným pracovníkom žalovaného ako objednávateľa. Ak sa žalovaný bránil dohodou v zmysle čl. II. bodu 2. zmluvy, tak bol v konaní pred okresným súdom povinný preukázať, že podľa tohto zmluvného dojednania postupoval. Žalovaný nepreukázal, že bol vedený stavebný denník, v ktorom mal žalovaný potvrdzovať súpis vykonaných činností žalobcom, nepreukázal iný doklad, ktorý mal byť dohodnutý so žalobcom, v ktorom sa mal súpis vykonaných činností žalobcovi potvrdzovať a ani nepreukázal, akú osobu poveril na potvrdzovanie súpisu vykonaných hodín žalobcom. Pokiaľ žalovaný nepostupoval podľa čl. II. bodu 2. zmluvy, resp. tento postup zmluvne dohodnutý pred okresným súdom nepreukázal, tak potom pohľadávka žalobcu nemohla byť žalovaným účinne popretá za súčasného čiastočného plnenia žalovaným na žalobcom vystavené faktúry, na ktoré čiastkové plnenie žalovaným poukazoval žalobca už v ním podanej žalobe, s poukazom na ust. § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka.

29. Žalobca poukazoval na to, že všetky faktúry, ktoré boli zahrnuté do predmetu sporu, boli opatrené odtlačkom pečiatky žalovaného a podpisom. Krajský súd má za to, že nebol relevantný odvolací dôvod žalovaného, ktorý apeloval na čl. II. bodu 2. zmluvy, pretože sám žalovaný sa podľa tohto zmluvného dojednania nesprával. Žalovaný žalobcovi čiastočne plnil celkom sumu vo výške 17.981 Eur. Navyiac, pre naplnenie zmluvného dojednania podľa čl. II. bodu 2. zmluvy neboli žalovaným poskytnuté dôkazy. Vo výsledku uvedeného, s dôrazom na samotné správanie a konanie žalovaného, dojednanie čl. II. bodu 2. zmluvy sa nestalo podmienkou, bez splnenia ktorej nebolo možné vykonať úhrady fakturovaných súm žalovaným, ak k ich úhradám, hoci aj čiastočným žalovaný už pristúpil. Krajský súd dodáva, že zmluvnými stranami dohodnutá zmluvná podmienka vo vyvolanom súdnom spore môže byť akceptovaná len v tom prípade, ak zmluvnými stranami bolo preukázané splnenie predpokladov na jej naplnenie, k čomu na základe dôkaznej povinnosti žalovaným nedošlo. Ak nebolo preukázané splnenie predpokladov pre naplnenie zmluvnej podmienky, tak následne sa jej relevantným spôsobom žalovaný nemohol dovolávať. Krajský súd na základe odvolacích dôvodov žalovaného nezistil, že by okresný súd v odseku 31. odôvodnenia napadnutého rozsudku dospel k nesprávnym skutkovým záverom a ani nedospel k nesprávnemu právnemu hodnoteniu sporovej veci.

30. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na rozhodnutia Okresného súdu Žilina vo veciach sp. zn. 19Cb/165/2019, sp. zn. 18Cb/141/2020, sp. zn. 18Cb/142/2019, sp. zn. 18Cb/12/2020, ktoré rozhodnutia Okresného súdu Žilina boli predmetom odvolacieho konania pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 13Cob/22/2022, sp. zn. 13Cob/61/2022, sp. zn. 13Cob/121/2021, sp. zn. 14Cob/31/2022 a ktoré sa týkali na strane žalovaného Dubai Industry, s.r.o., so sídlom v Žiline, IČO: 36 609 064, tak nie je možné závery z týchto rozsudkov bez ďalšieho aplikovať na danú sporovú vec. Oproti danej sporovej veci v súdnych sporoch, v ktorých vystupoval žalovaný Dubai Industry, s.r.o., bolo vychádzané nielen zo zmluvného znenia, ktoré sporové strany zahrnuli do uzavretej zmluvy, ale aj zo skutkových a právnych okolností tej - ktorej sporovej veci. Každá sporová vec musí byť posúdená podľa toho, čo v konaní je preukázané, vyjde najavo, následne sa potom zistenia zhodnocujú, a tým zákonite závery z iných súdnych konaní a rozhodnutí nemôžu byť bez ďalšieho použité na inú sporovú vec. V každej súdnej veci je iný stav skutkových zistení, ako aj právnych zhodnotení a tomuto potom zodpovedá aj skutkový a právny záver vyjadrený v súdnom rozhodnutí.

31. Okresným súdom zistené skutkové okolnosti a následne právne posúdené zodpovedali vykonaným dôkazom a následne v logickom a racionálnom zhodnutí boli vyjadrené závery, t.j. rozhodnutiu okresného súdu predchádzala racionálna úvaha majúca základ vo výsledkoch dokazovania a jeho

zhodnotenia, preto bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku II. potvrdený ako vecne správne rozhodnutie.

32. Rozsudok okresného súdu bol potvrdený aj vo výroku IV., ktorý sa týkal trov prvoinštančného konania, pretože tento výrok zodpovedal pomernosti úspechu sporových strán v konaní, za aplikácie ust. § 255 ods. 2 CSP. Krajský súd nezistil opodstatnenosť ani jedného z odvolacích dôvodov žalovaného, preto v odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdený.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.